

at Antiksamlingen rettest burde henregnes til Kunstsamlingen, men det fik dog ikke Tilslutning fra alle Sider. Jeg kunde derfor meget vel tænke mig, at denne Samling blev overflyttet til en af de Samlinger, jeg her har nævnt. Vil man foretage sammenlignende Studier, lader det sig alligevel ikke med nogen Fuldkommenhed gøre paa den lille Antiksamling, som befinder sig i Prinsens Palæ, og besøgende, der vil se Antiksamlinger, faar jo ogsaa kun lidt at se der. Det vilde museumsmæssigt utvivlsomt være en Fordel, om Antiksamlingerne her i Byen laa noget mere samlet. Og for Nationalmuseet vilde en Flytning af Antiksamlingen bevirke, at der blev noget mere Plads.

Nationalmuseet skal jo nu ikke mere indsamle alt; vi har jo faaet en Række Specialmuseer, jeg kan nævne Søfartsmuseet paa Kronborg, Kunstindustrimuseet med Specialsamlinger, f. Eks. Musiksamlingen, Landbrugsmuseet i Lyngby, Frederiksborg, Rosenborg og den historiske Vaabensamling paa Københavns Tøjhus. Jeg vil ogsaa ved denne Løjlighed udtale Ønsket om, at Museet saa vidt muligt og helst i noget større Udstrækning, end det hidtil har været Tilfældet, vilde overlade sine Dubletter til Provinsmuseerne.

Jeg mener, at denne Sag, der nu i en Menneskealder har krævet en Løsning — og hvis Løsning efter det, vi, der har set Museet i den sidste Tid, har set, maa siges at være absolut paatrængende —, nu bør bringes til en Afslutning, og den private Indsamling har jo stærkt understreget dette. Denne Indsamling indbragte det smukke Beløb af 2 300 000 Kr. indkommet fra over 200 000 Bidragydere, selv om nogle meget store Bidrag vejer tungt. Denne Indsamling har været Udtryk for en Stemning i Folket for, at der maa ske en Forandring her, og at den maa ske snart. Sagen har vakt mægtig Interesse, og vi maa huske paa, at disse Penge er indsamlet i en begyndende Nedgangstid. Det føltes da ogsaa, som om Lovgivningsmagten med denne Indsamling som Baggrund ikke mere kunde sidde Krævet om en Ordning af vore Museumsforhold overhørig. Den forrige Regering forelagde, efter at denne Indsamling var fuldbyrdet, sit Museumsforslag, og den nuværende Regering kommer nu med sit Forslag til Ordning af Museumsforholdene. Vi kan maaske beklage, at denne Sag ikke blev løst i en Tid, da Pengene sad mere løst ogsaa hos Statsmagten, og da det Beløb, der her var Tale om, kun vilde have været endda en meget lille Pølse i Slagte-

tiden; men forhaabentlig vil vi alligevel kunne naa til en Løsning, selv om denne Løsning kommer i en fattig Tid, men maaske en Tid, hvor man ligesom har faaet mere Ro til at vende Blikket indad mod vore nationale og kulturelle Opgaver.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Fremme her i dette høje Ting.

Wiinblad: Jeg læste for nogen Tid siden en Artikel i Berlingske Tidende, hvori hævdedes, at i Danmark findes ingen Militarisme, gør sig ingen særlig Militærindflydelse gældende. Det er en højst ejendommelig Udtalelse om et Land, hvor Militæret, anført af en General, byggede Københavns Befæstning imod Folkets Villie, imod Folketingets Villie og dertil anvendte 50 Mill. Kr. Jeg tror ikke, Militarismen har givet sig værre Udslag nogetsteds. Militarismen er ret virksom i Danmark; det har vi haft flere Eksempler paa, og det har vi jo ogsaa Eksempel paa ved det Lovforslag om Nationalmuseets Bygningsforhold, som den højtærede Undervisningsminister her har fremsat, thi Lovforslaget er utvivlsomt Resultatet af militær Paavirkning. Det gaar nemlig helt bort fra det Standpunkt, som altid har været Folketingets, nemlig at Prinsens Palæ ikke vedblivende egner sig til Museumsbygning, og det gaar bort fra Planen om at lægge Nationalmuseet i Kastellet, hvad Repræsentanter for alle 4 Partier i Rigsdagen har krævet, og som der ogsaa var Forslag fremme om i 1920.

Forslaget om at lægge Museet i Kastellet har alle, eller jeg kan da sige saa godt som alle, sagkyndige sluttet sig til; og man kan være overbevist om, at hvis de sagkyndige faar Lov til at udtale sig frit, vil de stadig staa paa det Standpunkt, at Kastellet er den bedst egnede Plads for Nationalmuseet. Undervisningsministeriet var i 1920 i høj Grad stemt for Kastelsplanen. Men vor nuværende højtærede Undervisningsminister personlig synes at være stødt paa nogle af Hærens Officerer, maaske endogsaa paa den øverste Krigsherre, og derfor har vi i nogle Uger set Ministeren i stor Fovirring, thi det kommer man nemlig let, naar man af usaglige Grunde forlader et godt Standpunkt og vover sig ud i det uviste.

Bladet „Politiken“ skrev forleden Dag — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne oplæse det: „For et Par Uger siden sagde Undervisningsminister Byskov, at nu vilde han fremlægge Planen til et nyt Nationalmuseum for Rigsdagen. Ganske vist sav-